

Balada o Bertíkovi a Kristýně - Jahelka, Ivo

- G D
1. Bertík byl ženatej, Kristýna vdaná,
G
a tím je osnova příběhu daná,
C G
pospolu dělali v jednom podniku,
D G
co to ved' pomaly nikam odnikud,
C G
a tak z nudy svoje pudy
D G
ukájeli bez ostudy.
Cmi G E7
Na dílně, na šatně, na toaletě,
A7 D7
v kantýně, udatně v zimě i v létě,
Cmi G E7
ve skladu, u stroje, na ranní, noční,
A7 D7
vkleče i vestoje, v poloze boční.
2. Onoho večera v pracovní době
sešli se na šatně s touhou po sobě,
a Týna rozverná v blůze pracovní,
poměrně rozměrná, tuze rajcovní,
mezi futry, prach a šutry,
dali se do Kamasútry.
Konali ostošest, však na té šatně
šly jim ty rozkoše poněkud špatně,
když Bertík vo hřebík trenky si roztrh',
každěj dnes dobře ví: lehli si do sprch.
3. Pak tedy na zemi na umývárně
málem by všechno už proběhlo zdárně,
pod zadkem dlaždice místo kanape,
z plechový růžice voda nekape,
no a tělo už to chtělo,
komu by to neprospělo?
Netušil vášnivej milenec Bertík,
že život mu všivej připravil žertík,
ten pocit bezpečí v sprchovém koutě
milencům nesvědčí, a to namoutě.
4. O směně předchozí, jaká to škoda,
přestala v továrně týct horká voda,
že Pepa vobráběč stál tam ve sprše,
tím pádem byl právě průšvih dovršen,
rozkročený, omočený,
nechal kohout roztočený.
Bertík nic netušil na cizím břiše,
takže ho nevzrušil zvuk, který přišel,
zvuk lásku mařící trubkama proběh',
to vody vařící spustil se oběh.
5. Copak se událo v ten další moment,
netřeba rozvádět, říkám: no comment,
Bertík, sic přírodou štědře obdařen,
vzápětí tou vodou silně opařen,
místo slasti kruté strasti,
ve špitále fáč a masti.
Pak Bertík šel na podnik, klad' na to důraz,
že prý chce odškodnit ten pracovní úraz,
fabrikou po čertech zní ze všech hrdel:

při čem si Robertek opařil, opařil, marjápanno?

C G D G

*: Vážení přátelé, ano!